

Шворчество Любови Петрушқиној

Ось мені наснилось

Стеляться тумани долами, лугами,
Впали срібні роси на квіт, на траву,
Тут пройшло дитинство босими ногами
А тепер до нього я у снах іду.

І така щаслива раєм тим блукаю,
Спогадами лину в той чарівний світ
Та тумани сиві мої скроні вкрили,
І мого дитинства загубився слід

Ось мені наснилась бабина хатина
Біля неї ясен загляда в вікно
І в старій криниці б'є з глибин землиці
Юності моєї чисте джерело

І така щаслива раєм тим блукаю,
Спогадами лину в той чарівний світ
Та тумани сиві мої скроні вкрили
Юності моєї загубився слід.

Бачу красне літо, квітне в полі жито,
І дозрілий колос – як мої літа.
Вже й дитинство й юність повторилось в дітях,
А тепер в онуках радість підроста.

І така щаслива раєм тим блукаю
Спогадами лину в той чарівний світ
Та тумани сиві мої скроні вкрили
Зрілості моєї омивають слід